

Památník

dvacetipěti-letého trvání

Podpůrné Jednoty

Česko-Moravských Bratří

PROSINEC 1932.

Granger, Williamson Co., Texas.

Nákladem Podpůrné Jednoty Česko-Moravských Bratří.

Památník

dvacetipěti-letého trvání

Podpůrné Jednoty
Česko-Moravských Bratří

Vydala Správní Rada na
základě usnešení jubilejního
sjezdu, odbývaného ve West,
Tex. dne 6. a 7. čer'ce. 1930.

Z příspěvků několika pisatelů k tisku upravil

Josef Hegar, M. A.

učitel Husovy školy v Temple, Texas.

PROSINEC 1932.

Granger, Williamson Co., Texas.

Nákladem Podpůrné Jednoty Česko-Moravských Bratří.

Věnováno

uctění památky zesnulých
a ku povzbuzení živých.

Heslo Podpůrné Jednoty:

“Jedni druhých břemena neste a tak
plňte zákon Kristův.” Gal. 6:2.

“Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých
nejmenších, mně jste učinili.” Mt. 25:40.

“A kdož by koli dal jednomu z těchto maličkých toliko číši
vody studené k nápoji ve jménu učedníka, zajisté
pravím vám, neztratit' odplaty své.” Mt. 10:42.

“Činíce dobře neoblevujme.” Gal. 6:9.

Tiskl TEXAN, Houston, Texas.

Založení Podpůrné Jednoty.

První církev křesťanská v Jeruzalemě vycítila z učení našeho nebeského mistra Pána Ježíše Krista, že křesťané jako bratří mají si pomáhati nejenom v potřebách duchovních, ale i v tělesných. Proto vidíme je pečovat o své chudobné členy. K tomu účelu založena byla pokladna, kterou zpravovali nejprve apoštolé a později k tomu zvolený 7 členný výbor.

Do této pokladny odváděli své dary zámožnější členové církve, někteří tam vložili celý svůj majetek, a vyplácelo se z ní všem, jak kdo toho potřeboval, takže v první církvi nebyl žádný nucený. Způsob tento ukázal se býti nepraktický v tomto hříšném světě, a brzo přestal, když pokladna byla křesťanům jejich nepřátely ukradena.

Myšlénka vzájemné pomoci však v církvi nezanikla. Apoštol Páně Pavel napomíná galatské křesťany a s nimi i nás: "Jedni druhých břemena neste, a tak plňte zákon Kristův." "Dobře číňme všechněm, nejvíce pak domácím víry." Gal. 6: 2 a 10.

Napomenutí toho církev pomalu vždy více a více zapomínala, až ve středověku se starala jen o to, jak by člověka různými obřady a ceremoniemi dostala po smrti do nebe, ale o jeho časný život zde na zemi veliké péče neměla. Naopak, pod "záminkou modlení" zžírala mnohé domy vdovské a ochuzovala ještě více opuštěné v nich sirotky.—Mnozí v církvi sice, je pravda, se ujímali vdov a sirotků, ale činili tak více méně ze svého vlastního s nimi soucitu než z popudu a za vedení církve. —Povstávaly tu mnohé organizace a mnohé řády, které si vzaly za účel konání díla lásky, na které církev jako taková pro samé obřady zapomínala.

V době novější objevily se tu spolky a organizace, které sice úplně vedle církve, ale v duchu více méně náboženském, se snažily konati dílo lásky mezi svými členy a jejich pozůstalými, a tím pěkně doplňovaly práci církve. Ještě později povstávaly organizace církvi úplně protivné a nesprávným poukazováním na to, že církev se stará jen o duši člověka až po smrti, ale nedbá o jeho potřeby za živa, mnohé odvedly od církve slibováním různých výhod a výsad jim a jejím pozůstalým. V nejnovější pak době lidská hrabivost a vypočítavost, předstírajíc často velmi strojeně zájem o naše pozůstalé a malujíc mnohdy jejich osud barvami až křiklavými, hromadí miliony na miliony tak zv. pojišťováním člověka na život.— Z toho ovšem církev nemá žádného užítku, naopak spíše škodu, protože ten, jemuž věci časné úplně dostačí, o církev a o věci duchovní více už nedbá.—

Přece však zůstane pravdou, že církev Kristova jest nejlepší "pojišťující společnost", protože v církvi nás "láska Kristova" a ne obchodní vypočítavost k tomu víže, abychom "jedni druhých břemena nesli a tak plnili zákon Kristův."— Základ všeho pojištění jest přece jen duch Kristův, který se v církvi uplatňuje "skrze lásku konající." Proto hned druhý sjezd naší Jednoty Č. M. Bratří, odbývaný roku 1904 v Taylor, Texas, si dobře povšimnul napomenutí Páně, abychom navzájem svá břemena nesli a svou lásku ku Pánu neprojevovali jenom slovy, ale hlavně i svou službou svým bratřím a těm Ježíšovým bratřím nejmenším — sirotkům. Aby tato zásada mohla býti co nejdříve uvedena ve skutek, zvolen byl pětičlenný výbor, který by v době co nejkratší, vypracoval prakticky proveditelný plán vzájemně podporujícího spolku pro členy Jednoty. Do výboru toho patřili bratři: dp. A. Chlumský, br. Josef F. Martinets, br. Frank Štefka, br. Vinc Hejl a br. Frank Lešíkar.

V té době byly už i v Texasu shora vzpomenuté necírkevní podporující a pojišťující spolky, ale ty byly beznáboženské a zvláště mládež do nich patřící nezušlecht'ovaly, náboženské pak cítění dospělých nepovznášely, ba někdy i ubíjely. Podporující spolek Jednoty měl býti prodchnut duchem Kristovým, aby se v něm cítil každý člen Jednoty doma. Výbor hledal spolek podobný a našel jej v St. Louis, Mo. Spolek ten působil již mnohá léta mezi evangelickými sbory tohoto města. Jeho stanovy velice posloužily výboru při vypracování návrhu stanov. Výbor předložil své plány na 3. sjezdu Jednoty v Shiner, dne 14. srpna 1905. Na otázku předsedy sjezdu, zda-li si sjezd přeje založiti podporující spolek, odpověděno jednohlasným "ano." Nadšení bylo tak veliké, že ještě před přijetím stanov přihlásilo se 12 bratří za členy "Podporujícího Spolku Evangelické Jednoty Česko-Moravských Bratří:" Rev. A. Chlumský z Brenham, Jos. Bobalík z Ennis, Josef Slováček ze Snook, Jos. Elšík ze Shiner, Jos. Ječmenek z Fayetteville, Jos. Čuba z Taylor, Jos. F. Martinets z Granger, Pavel Volčík z Kovář, Vinc Hejl z Taylor, Rev. Henry Juren z Fayetteville, Jos. Jánek z West a Fr. Hurta z Karnes City.

Stanovy byly čteny a články po článku přijímány, načež byly přijaty jako celek. Stanovy tyto vyjadřují jasně vysoký účel Podpůrné Jednoty: "Aby pozůstalým po zemřelých členech určitou částku peněz k úlevě poskytovala; podporovati dobromyslné a dobročinné podniky a podniky vzájemné sebeochrany; a vůbec konati dílo lásky a milosrdenství, kdekoliv je toho potřeba, zvláště pak v případě jejich vlastních členů."

Po přijetí stanov přihlásilo se dalších 18 bratří za členy, takže Podpůrná Jednota čítala hned při svém založení 30 členů, jména jejich budou uvedena později. Hlásilo se jich ještě více, ale ti, na základě právě přijatých stanov, přijati býti nemohli, neboť byli již starší než 50 let a Jednota tak starých členů již přijati nemohla.

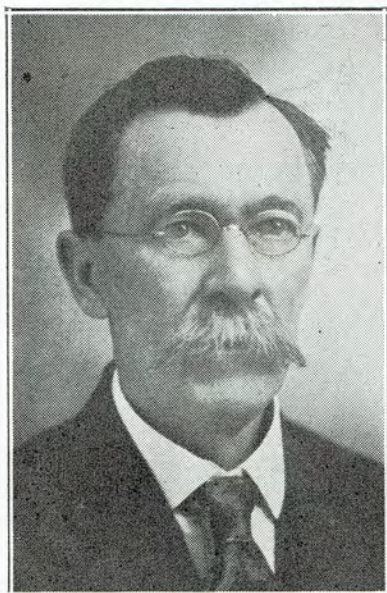

† *Dp. Adolf Chlumský,*

zakladatel Podpůrné jednoty, člen první Správní Rady, první generální jednatel od založení až do 5. července 1911 a její vůdčí duch až do dne jeho úmrtí. Narodil se ve Dvakačovicích v Čechách 3. října 1842, zemřel v Brenham, Tex. 1. února 1919 a pochován byl v Granger, Tex. 4. února 1919.

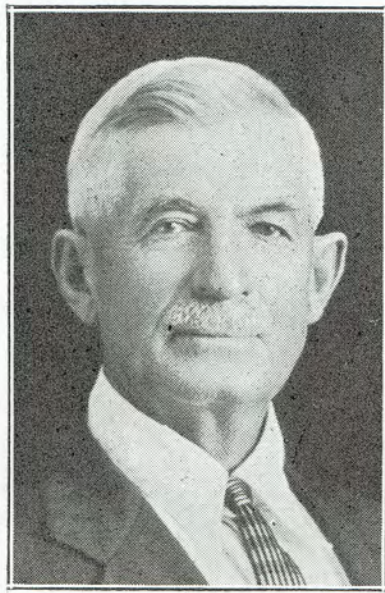
Do první správní rady zvoleni byli J. F. Martinets z Granger a V. Hejl z Taylor, na 3 roky; Rev. A. Chlumský z Brenham a Jos. Jánek z West, na 2 roky; Jos. Bobalík z Ennis a Jos. Elšík ze Shiner na 1 rok. Tato správní rada zvolila si ze svého středu úředníky. Předsedou byl br. J. F. Martinets, místopředsedou br. Jos. Jánek, jednatelem Rev. A. Chlumský, pokladníkem, br. V. Hejl; přísedícími členy: br. Jos. Bobalík a Jos. Elšík.

První schůze správní rady byla dne 19. prosince 1905 ve West. Shledalo se, že ve West povstal první odbor s 10 členy. Druhý odbor byl založen v Taylor, též s 10 členy. V tu dobu čítal spolek ve sboru Granger pouze 7 členů. Ve schůzi správní rady bylo ujednáno požádati stát Texas o charter, pod jehož ochranou by Podpůrná Jednota mohla se nerušeně rozvíjeti.

Josef F. Martinets,

zakládající člen, člen první Správní Rady, první předseda (od založení až do 5. července 1916) a člen Správní Rady nepřetržitě až do 5. července 1920.

Josef Jánek,

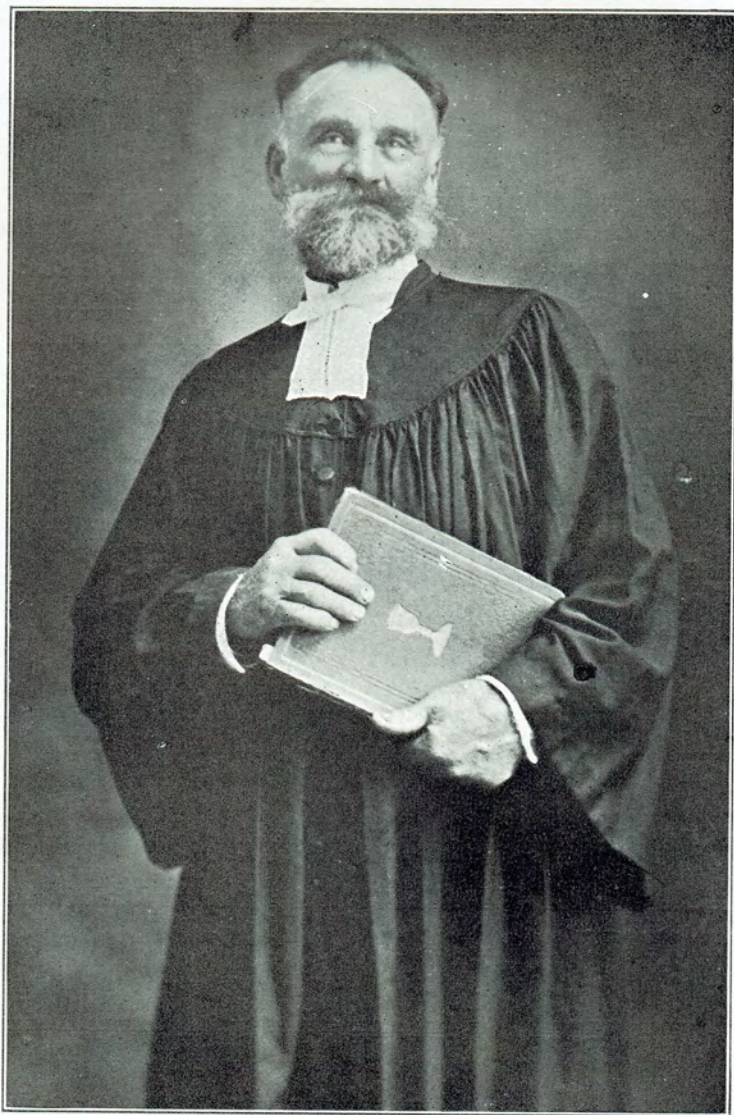
zakládající člen, člen první Správní Rady, první místopředseda (od založení do 5. července 1908), pokladník (od 5. července 1908 do 5. července 1909, člen Správní Rady do 5. července 1910.

Druhý sjezd Podpůrné Jednoty se odbyval ve spojení se 4tým sjezdem Evangelické Jednoty Česko-Moravských Bratří ve West, dne 6. července 1906. Do správní rady zvoleni byli bratři Dr. B. Kubricht a br. Jno. P. Trlica z Granger

Podpůrná Jednota pustila se chutě do práce a počet členů stále vzrůstal. Vzrůst byl pozvolný, ale jistý. Za 25 let svého trvání setřel spolek mnohou slzu s očí trpících, neboť poskytl kromě slov soucitu a bratrské pomoci též i hmotnou výpomoc, když jí bylo nejvíce třeba.

Kéž je Pán oslavován dílem Podpůrné Jednoty i životy jejich členů! Kéž jeho požehnání sprovází další její vývin.

Jos. Bartoň.

† *Dp. Jindřich Juren,*

spoluzakladatel Podpůrné Jednoty, člen Správní Rady a místopředseda od 5. července 1908 do 5. července 1910. Narozen byl 20. března 1850 v Hradišti v Čechách, zemřel 2. května 1921 v nemocnici v Houstoně, Texas, a pochován byl 4. května ve Fayetteville, Texas.

Zakládající členové Podpůrné Jednoty.

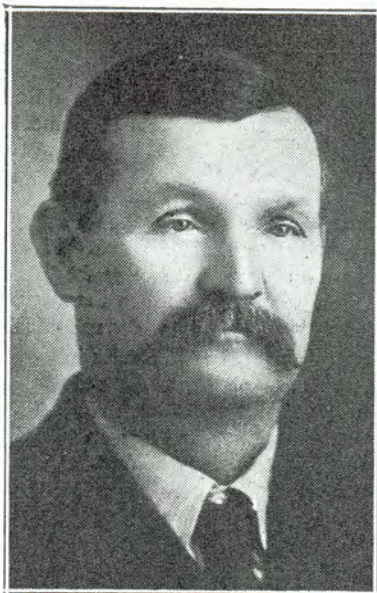
Číslo členského listu	Jména prvních 30ti zakládajících členů	Členové vystoupili a kdy	Členové zemřeli a kdy	Na 25ti letém jubileum z prvních 30ti členů zbylo
1	Dp. Adolf Chlumský,		Zemřel 2-1-1919	
2	Sl. Hermína Chlumský			1
3	Dp. Jindřich Juren		Zemřel 5-2-1921	
4	John J. Řeppa,		Zemřel 8-27-1929	
5	Jos. F. Martinets,			1
6	Josef Ječmenek, sen.			1
7	Pavel Volčík,	12-23-1912		
8	Pí. Anna Volčík,	12-23-1912		
9	Frank Hegar,	5-27-1909		
10	Pí. Anna F. Hegar,	5-27-1909		
11	John Hegar,			1
12	J. R. Schiller,		Zemřel 10-21-1918	
13	Josef Foit,			1
14	Pí. Marie Jánek,			1
15	Pí. Emilie Jánek,		Zemřela 1915	
16	Josef Jánek,			1
17	Josef Kučera,		Zemřel 7-24-1922	
18	Frank Horák, st.,			1
19	Vinc Hejl,			1
20	Pí. Rosie Hejl,		Zemřela 12-4-1914	
21	Pí. Albína Turek,			1
22	Jindřich H. Hejl,			1
23	John Žůrek,			1
24	Jno. P. Trlica,			1
25	Tom Martinets,			1
26	Karel Martinets,			1
27	Josef Lešíkar, Jr.,	12-9-1912		
28	Pí. Terezie Lešíkar,	12-9-1912		
29	John Lešíkar,	12-9-1912		
30	Sl. Albína Lešíkar,	12-9-1912		

Vystoupilo celkem 8   Zemřelo celkem 7   Zbylo celkem 15

Postupný vývoj Podpůrné Jednoty.

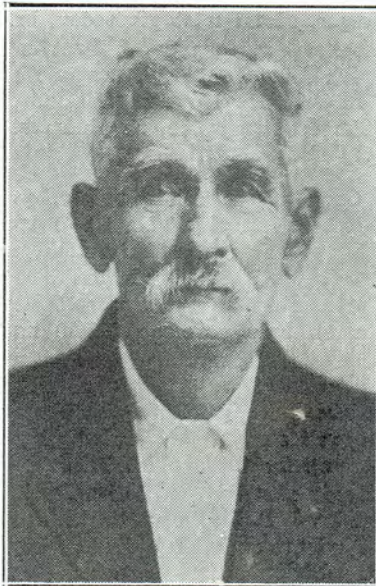
Třetí valná hromada byla odbývána dne 5. čer'ce, 1907 v Německém Ev. chrámu Páně ve Fayetteville.—V této schůzi bylo usnešeno: (a) držeti stále na hotovosti tolik dolarů, kolik spolek má členů, aby úmrtní podpora mohla býti pozůstalým bez průtahů vyplacena; (b) povolití generálnímu jednateli okrouhle \$5.00 na jeho poštovné vydání; (c) oprávniti dp. A. Chlumského a dp. J. Jurena vyplňovati lékařská vysvědčení žadatelů; (d) opatřiti pečet' Jednoty a členské odznaky se starobratrským odznakem "beránka s praporem". Na krytí běžných výloh spolku a na podporu záložního fondu bylo usnešeno vybírati ode všech členů. 1. listopadu každého roku t. zv. správní listopadový poplatek \$1.00. Správní Rada a úředníci zůstali ti samí.

Čtvrtá valná hromada se odbývala 5. července 1908 v chrámu Páně Č. M. Bratří v Granger. Nové členské listy a odznaky byly schůzí schváleny a jejich užívání zavedeno. Fondy spolku nemají býti ukládány na nejvyšší zákonité procento; šestiprocentní úroková sazba byla uznána pro křesťanský spolek za postačitelnou. Do Správní Rady byl zvolen místo odstoupujícího br. Vince Hejle, dp. J. Juren. Br. far. J. Juren byl zvolen místo br. Jos. Jánka z West místopředsedou a br. Jos. Jánek byl zvolen místo br. V. Hejle z Taylor pokladníkem. Ostatní členové Správní Rady byli ponecháni ve svých úřadech.

Vinc Hejl,

zakládající člen, člen první Správní Rady, a pokladník od založení až do 5. července 1908.

Josef Bobalík,

zakládající člen a přisedící člen první Správní Rady od 14. srpna 1905 do 6. července 1906.

Pátá valná hromada se odbývala 5. července 1909 v bratrském chrámu Páně v Taylor. Radostná nálada ve schůzi byla trochu pokažena oznámením vystoupení prvních šesti členů, kteří se zřejmě přidali ku církvi jiné, ztráta tato však byla více než vyvážena přijetím 24 členů nových. Bylo usnešeno, aby členové neplatili správní poplatek v roce, v němž byli do spolku přijati. Br. J. R. Schiller, z West byl zvolen do Správní Rady místo dp. Theo. Kubricha a zároveň převzal od br. Josefa Jánka správu pokladny. Ostatní úředníci zůstali ti samí.

Šestá valná hromada se odbývala 5. července 1910 v chrámu Páně Č. M. Bratří ve West. Generálnímu jednateři bylo povoleno \$10.00 ročně místo \$5.00 ku hrazení poštovního vydání. Účty spolku bylo poručeno uzavíratí koncem občanského roku, protože tím bylo usnadněno vedení pokladních knih. Do **Správní Rady** byli zvoleni místo odstupujících dp. J. Jurena a br. Jos. Jánka z West, dp. Josef Bartoň a dp. Josef Hegar. V úřadech nebyla učiněna změna žádná.

Sedmá výroční schůze, jak od této doby byla valná hromada nazývána, byla odbývala dne 5. července 1911 v chrámu Páně Č. M. Bratří v Granger. Dne 3. ledna 1910 měl Podpůrný Spolek, jak se nyníjší Podpůrná Jednota Č. M. Bratří ještě stále nazývala, první úmrtí. Zemřel br. Frank Nedbálek ze Shiner následkem úrazu. Shodou okolností měla P. J. svoje první úmrtí ve sboru, v němž se zrodila.

Dp. A. Chlumský, který byl otcem Podpůrné Jednoty a který po šest let co generální jednatel byl jejím vůdčím duchem, odepřel ku lítosti všech znovuzvolení do Správní Rady, omlouvaje se tížícím jej stářím a chorobou. Místo něho zvolen byl do Správní Rady br. John Huňka z Taylor a br. Jos. F. Martinets z Granger byl znovuzvolen do úřadu předsedy. Br. Jno. P. Trlica z Granger, zůstal místopředsedou, br. J. R. Schiller pokladníkem a generální jednatelství svěřeno dp. J. Bartoňovi. Dp. A. Chlumskému byly vysloveny díky za jeho dlouholeté, nezištné služby a za jeho neocenitelné zásluhy o spolek. Ač nebyl členem Správní Rady, zůstal dp. A. Chlumský i na dále vůdčím duchem svého, ne plně šest let starého "dítěte." Rok 1911 přinesl spolku druhé úmrtí.

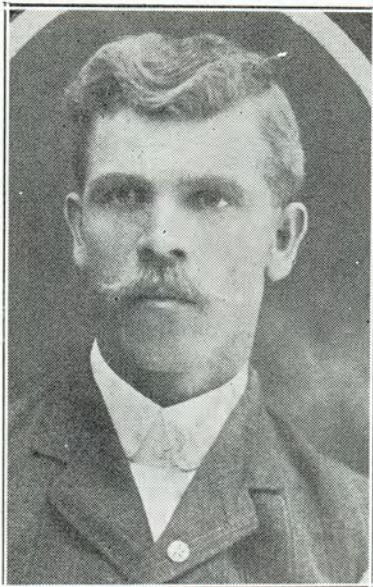
Osmá výroční schůze byla odbývala 5. července 1912 v bratrském chrámu Páně ve Fayetteville. Na této schůzi gen. jednatel oznámil, že záložní fond spolku po necelých sedmi letech trvání dostoupil výše tisíce dolarů. Bylo usnešeno spojití úřad pokladníka a generálního jednatele v jedné osobě, ale devátou schůzí to bylo zase změněno, protože to odporovalo státnímu charteru. Jednateli bylo povoleno \$25.00 na jeho úřední vydání místo dosavadních \$15.00. Pro uschování úředních záznamů bylo poručeno koupiti ohnivzdornou pokladnu. Úřední oznamování v Br. L. bylo usnešeno platiti podle stávající oznámkové sazby. Ozvaly se hlasy po změně stupnice vstupného, ale ty nebyly dosti silné, aby si zjednaly slyšení. Do Správní Rady byl zvolen místo odstupujícího br. Jno. P. Trlice z Granger br. Ondřej Jánek z West. Úřad předsedy zůstal i na dále br. Jos. F. Martinetsovi z Granger, místopředsedou místo br. J. P. Trlice se stal br. J. R. Schiller z West a jednatel-pokladníkem byl zvolen br. far. Hegar, když br. far. Jos. Bartoň byl nucen se z úřadu poděkovati, aby se mohl lépe věnovati řízení Br. Listů.

Dne 17. května 1913 se odbývala v chrámu Páně v Buckholts schůze Správní Rady, která svými usnešenými dala nový směr a přinesla nový život celému spolku. Bylo usnešeno předložiti blížícímu se sjezdu (na Šebesta) následující doporučení:

- (a) aby byl pořízen dvojí druh odznaků, jeden zlatý a druhý lacinější celluloidový.
- (b) aby byla dána do Br. L. stálá oznámka Podpůrné Jednoty
- (c) aby bylo pořízeno druhé opravené vydání stanov se všemi dosud přijatými změnami, opravami a doplňky
- (d) aby byli přijímáni členové hned o šestnácti letech.

Devátá výroční schůze, která se odbývala 16. července 1913 v chrámu Páně Č. M. Bratří v Šebesta (Snook) všecka tato doporučení přijala a tím dala podnět a základ novému rozmachu spolku. Na této schůzi byla opět vyvolána otázka snížení vstupného. V "živé" ale věcné debatě vyšlo na jevo, že snížení vstupného "není ani možné, ani praktické," a proto změna nebyla učiněna žádána. — Správní Rada a úředníci zůstali ti samí, právě br. Janovi Huňkovi byl přidělen úřad pokladníka, jak toho státní výsada vyžadovala. Na vydání hlavního tajemníka bylo povoleno \$35.00 místo dosavadních \$25.00.

Desátá výroční schůze, čili valná hromada se odbývala v chrámu Páně Č. M. Bratří v Shiner, dne 7. července 1914. Na této schůzi složil dosavadní gen. jednatel br. far. Hegar, svůj úřad. Za jeho dvouletého úřadování vzrostl počet členstva o rovných 100% a sice ze 175 na 350 a záložní fond z \$1,000.00 na \$1,750.00. Úřad ten byl na dále svěřen br. Jno. P. Trlicovi z Granger, který po dvou letech krátkých prázdnin byl znovu do Správní Rady zvolen. Už dříve, od r. 1906 až 1912, byl jejím členem a z toho poslední dva roky i jejím místopředsedou, byl tedy se záležitostmi spolku velmi dobře obeznámen, a nyní už po 18 let nepřetržitě úřad jednatele svědomitě a ku spokojenosti všech zastává. Za jeho úřadování vzrostl počet členstva více než o 200% a majetek o 1,000%.

Jan Huňka,

člen Správní Rady od 5. července 1911 do 7. července 1914, pokladník od 16. července 1913 do 7. července 1914, člen Správní Rady od 5. července 1919 do 5. července 1922.

Dp. Josef Bartoň,

člen Správní Rady od 5. července 1910 do 5. července 1916. Generální jednatel od 5. července 1911 do 5. července 1912.

Ten samý den byl zvolen za pokladníka br. Ondřej Jáněk z West, který r. 1912 br. Trlicu ve Správní Radě vystřídal, a který nyní už dvacet let nepřetržitě ve Správní Radě slouží a společně s br. Jno. P. Trlicou finance P. J. 18 už let spravuje. V r. 1914 měla Podpůrná Jednota poprvé natisknutý svůj vlastní korespondenční papír. Zároveň byla pořízena a na všech tiskopisech spolku užívána rytina odznaku spolku—beránek s kalichem.

Jedenáctá výroční valná hromada či schůze byla odbývána v chrámu Páně Č. M. Bratří v Granger. Poprvé za svého trvání ztratila P. J. více členů než získala, takže první zpráva br. Trlice co jednatele vykazovala skutečný pokles členstva a sice 348 místo 350, které měla před rokem. Tato zpráva vyvolala u všech přítomných hluboce tísnivý dojem, který se ale brzo změnil v živý zájem a v tím větší rozhodnutí pro spolek v budoucnosti lépe pracovat. Staříčkův br. farář Chlumský ohnivými slovy, jakých byl jen při svém těžce ovládaném pohnutí schopen, nabádal všechny, aby se ku další živé práci vzhopili. Br. far. Jos. Bartoň, br. Josef Hegar st. z West a celá řada jiných mluvili podobně. Téměř celá doba schůzi vyměřená byla vyplněna takovými řečmi. Slova ta se neminula svým cílem, protože všechny další roky už vykazují stálý, zdravý vzrůst. Správní Rada i úředníci zůstali ti samí.

Dvanáctá výroční schůze, která se odbývala 5. července 1916 v chrámu Páně Č. M. Bratří na Ocker, vzala na přetřes otázku odborů. Nebylo jednotného způsobu při řízení spolku a při zastoupení členů na sjezdech. Někde odbory byly zřízeny a pracovaly a též posílaly své delegáty do sjezdu, jinde, zas odborů nebylo, a proto zastoupení členů na výročních schůzích bylo velmi nerovné a nedostatečné. Proto bylo rozhodnuto, aby byly zřízeny odbory všude, kde to stanoví jen dovolí, a aby všichni členové byli ku některému odboru přiděleni. Ve výročních pak schůzích budou všichni členové rovnoměrně zastoupeni skrze odborové poslance. Rozhodovati budou jen poslanci a ostatní členové budou ve schůzích nadále jen hosty. Tato změna řízení vyžadovala zároveň i změnu stanov, a proto byla Správní Rada pověřena úkolem nový návrh stanov vypracovati a všechny nově přijaté změny spolu s dalšími návrhy od sborů došlými do svého návrhu pojeti. Zároveň bylo poručeno, aby Správní Rada do příští schůze opatřila, a ku schválení předložila, návrh nového členského listu a přestupních listin z jednoho odboru do druhého. Místo odstupujících br. far. Jos. Bartoně a dp. Jos. Hegara zvoleni byli do Správní Rady br. Jos. L. Marek ze sboru Ocker a br. Jos. H. Huser ze sboru Granger. Br. Jos. F. Martinets z Granger, který co předseda řídil osudy Jednoty od jejího založení, uznal za lepší a pro spolek za prospěšnější další volbu nepřijímat. Na jeho místo byl zvolen dosavadní místopředseda br. J. R. Schiller z West a za místopředsedu zvolen byl br. Jos. L. Marek z Ocker. Br. J. P. Trlica a br. O. Jánek, jak už bylo dříve vzpomenuto, zastávali úřad tajemníka a pokladníka.

Dne 5. listopadu 1916 se sešla Správní Rada, aby vyřídila nahoře vzpomenutá sjezdová usnešení. Kromě toho přijala S. R. v ten den usnešení, které zajistilo budoucí zdárný finanční vývin Jednoty, totiž, že peníze záložního fondu budou v budoucnosti půjčovány pouze na dobré peněžkové noty, anebo ukládány do státních nebo vládních bondů či dluhopisů.

Během správního roku, t. j. od výroční schůze 1916 do výroční schůze 1917, byly zřízeny některé nové odbory a stávající byly znovu uvedeny v život, a nejbližší

Třináctá výroční schůze, odbývaná v chrámu Páně v Dime Box, dne 6. července 1917, se skládala už pouze z úředníků a ze zástupců či poslanců místních odborů. Při seřadování odborů stala se asi chyba. Nejstarší odbor West dostal až číslo čtvrté, druhý nejstarší odbor Taylor dostal místo třetí, třetí nejstarší odbor Granger dostal místo první a čtvrtý nejstarší odbor Shiner dostal místo druhé. Ostatní odbory byly už organizovány v tom pořádku, v jakém jsou uváděny. Na schůzi byly zastoupeny následující:

Číslo 1.—Granger—br. Jos. F. Martinets.

Číslo 2.—Shiner—br. Ed. C. Šrámek.

Číslo 3.—Taylor—br. Vinc Hejl.

Číslo 4.—West—br. Frank Horák, st.

Číslo 6.—Dime Box—br. Vinc Marek.

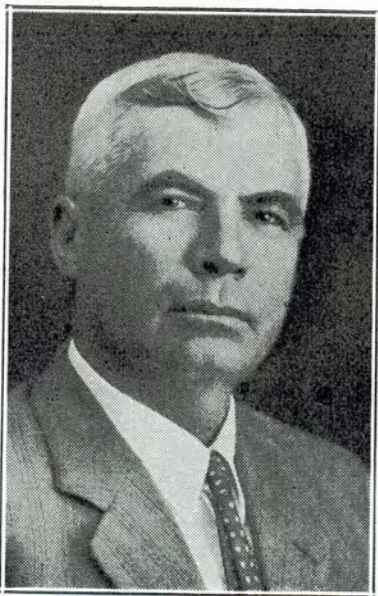
Číslo 8.—Ocker—br. J. L. Marek.

Číslo 9.—Holland—br. Josef Holly.

Číslo 10.—Ennis—br. Ondřej Potiška.

Odbory Fayetteville číslo 5, Šebesta číslo 7, Mt. Calm číslo 11 a Cooks Point číslo 12 nebyly na schůzi zastoupeny. Všech odborů bylo 12 a členů v nich 376.

Správní Radou vypracované členské listy byly schůzí schváleny a bylo poručeno všechny staré členské listy stáhnouti a nahraditi novými. Při opravě stanov se ukázalo, že měnění stanov tak, aby odpovídaly novému rozdělení na odbory, jest vážnější úkol, než by bylo možno v tak krátkém čase provésti, a proto bylo poručeno Správní Radě, aby do příští výroční schůze potřebné návrhy na změnu stanov připravila.

Ondřej Jánek,

člen Správní Rady od 5. července 1912, a pokladník od 7. července 1914 až do dnešního dne.

Jno. P. Trlica,

zakládající člen, člen Správní Rady od 6. července 1906 do 5. července 1912 a opět od 7. července 1914 až do dnešního dne, místopředseda od 5. července 1910 do 5. července 1912, generální jednatel od 7. července 1914.

Světová válka přinesla Podpůrné Jednotě jeden nový problem—totíž co učiniti s vojáky, kteří byli nuceni jíti do právě zuřící války. Bylo usneseno, aby vzhledem k tomu, že se tito hoši nedali zařaditi do vojska dobrovolně, a dále vzhledem ku jejich obětím pro vlast přinášeným, nebyli z P. J. vylučováni. Divným řízením Božím se stalo, že ani jeden z našich vojinů ve válce nezahynul, ale všichni prošli těmi dny hrůzy bez úrazu.—Správní Rada zůstala nezměněna a též i úředníci. V záznamech P. J. se poprvé obnovuje

jméno br. far. F. Horáka, který ještě jako kandidát bohosloví na současně se odbývajícím sjezdu Jednoty ve prospěch Podpůrné Jednoty promluvil a též byl členem resolučního výboru.—Těm členům, kteří by získali nejvíce nových členů, nabídnuta byla poprvé v historii P. J. případná odměna. Vyroční schůze v Dime Box r. 1917 zůstane památná v dějinách Podpůrné Jednoty a i celé Bratrské Jednoty tím, že to jest poslední schůze, na níž bral účast ještě staříček její zakladatel dp. A. Chlumský.

Čtrnáctá výroční schůze byla odbývána dne 5. července 1918 v chrámu Páně na West. Kromě obvyklého obchodního jednání byl probírán, opraven a přijat připravený návrh oprav stanov. Zpráva jednatelova ukazovala, že majetek Jednoty už přestoupil obnos \$4,000.00. Odstupující členové Správní Rady a úředníci byli všichni znovu zvoleni.

Patnáctá výroční schůze, která se odbývala v chrámu Páně v Taylor, dne 5. července 1919 začínala velmi smutně.—Během roku nám odešel na věčnost náš předseda a s ním 5 či 6 jiných bratří a sester. Ve válce jsme neztratili ani jednoho členu, ale doma v jednom správním roce jsme ztratili tuším 6 členů a v necelých 12 měsících 8 členů. Následkem úmrtí předsedy br. J. R. Schillera a následkem válečného ruchu a jiných nepředvídaných překážek nebylo možno Správní Radě připravit návrh stanov, jak jí to schůze z r. 1918 poručila. Proto bylo přikročeno ku projednávání některých nutných oprav stanov přímo. Br. far. J. Jurenovi bylo do smrti vyhrazeno právo prohlížeti čekance, pokud bude chtít to dělati. Už po třetí byl do výroční schůze přinešen návrh, aby vstupné bylo sníženo a aby úmrtní poplatky byly jinak upraveny. Bylo poručeno Správní Radě, aby vypracovala novou stupnici těchto poplatků. Návrh, aby nejen Správní Rada, ale i úředníci byli voleni přímo poslanci, byl po dlouhé debatě přijat, ale byl uznán na konec za neplatný, protože se přičil znění státní výsady.

Dp. Josef Hegar,

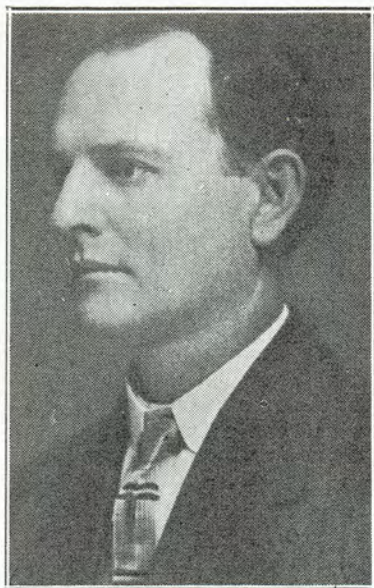
člen Správní Rady od 5. července 1910 do 5. července 1916 a opět od 5. července 1922 do 2. července 1928, generální jednatel od 5. července 1912 do 7. července 1914, a místopředseda od 5. července 1922 do 26. července 1926.—

Následkem úmrtí br. J. Schillera a odstoupení br. J. L. Marka a Josefa H. Husera bylo třeba zvoliti tři členy Správní Rady. Byli to br. Jan Huňka z Taylor, br. Vinc Marek z Dime Box a br. Jos. H. Huser byl znovuzvolen. — Předsedou byl zvolen br. Vinc Marek z Dime Box, a od té chvíle, po 13 už let, úřad předsedy velmi úspěšně zastává.

Nově zvolená Správní Rada se sešla 18. ledna 1920, aby konečně přepracovala a upravila spolkové stanovy. Návrh stanov byl vypracován a uveřejněn v Br. L., aby ho mohli všichni členové ještě před sjezdem dobře prozkoumat.

Šestnáctý sjezd—jak byla nyní už trvale výroční schůze nazývána,—byl odbýván 5. července 1920 v Seaton. Byl to sjezd nanejvýše důležitý a památný, který měl na další vývoj Jednoty větší vliv než kterýkoliv sjezd dřívější. Cítě důležitost tohoto sjezdu br. V. Marek co předseda vyzýval poslance ku opravčové a věrné práci na sjezdu. Odporučoval, aby byli pro tento tak důležitý sjezd zvoleni zvláštní sjezdoví úředníci. Stalo se tak, a způsob ten zůstal pak už pro všechny další sjezdy pravidlem.

Návrh Správní Rady na opravu stanov byl čten a článek po článku probírán. Ze změn stanov nejdůležitější byla ta, aby sjezd P. J. se odbyval pouze jednou za dva roky a aby byl úplně nezávislý na sjezdech jiných organizací v Jednotě. Následkem této změny musela být učiněna změna i ve volbě členů Správní Rady. Místo dvou členů volených každý rok na dva roky, bylo usnešeno voliti na každém sjezdu tři členy na čtyři roky. Návrh na změnu vstupného byl opět—už tuším po čtvrté—poražen. Správní Radou navrhovaná úprava úmrtních poplatků byla schválena. Služné generálního jednatele bylo zvýšeno z \$50.00 na \$100.00 ročně. Br. Jos. F. Martinets, který byl od založení nepřetržitě členem Správní Rady a po 11 let jejím předsedou, už další volby nepřijal. Byl mu za jeho služby vysloven dík celého sjezdu. V dobách těžkých začátků byl br. Martinets pevným sloupem a věrným strážcem Jednoty. Jeho zásluhy o P. J. jsou neocenitelné. Na jeho místo zvolen byl br. Jan Jančík z Caldwell.

† *Josef R. Schiller,*

zakládající člen, člen Správní Rady od 5. července 1909 až do smrti, pokladník od 5. července 1909 do 5. července 1912, místopředseda od 5. července 1912 do 5. července 1916, předseda (druhý) od 5. července 1916 až do smrti 21. října 1918.

Až do tohoto sjezdu byla P. J. zvána různými jmény, nejčastěji svým prvotním jménem, Podporující Spolek Ev. J. Č. M. Bratří.—Aby bylo docíleno jednotnosti, bylo usnešeno užívatí vždy a všude důsledně jména: Podpůrná Jednota Česko Moravských Bratří.

Po sjezdu v Seaton byla rozvinuta v celé Jednotě horlivá činnost agitační. V období mezi sjezdy bylo získáno 113 členů. Pětistý člen dostal zlatý odznak zdarma.

Sedmnáctý sjezd se odbyval teprve až po dvou letech a sice 5. července 1922 v místnosti veřejné školy v Nelsonville, zatím co v chrámu Páně se odbyval sjezd Nedělních Škol. Br. far. A. Motyčka, poslanec odboru Nelsonville,

Vinc Marek,

člen Správní Rady a předseda (třetí) Podpůrné Jednoty od 5. července 1919 až do dnešního dne.

byl sjezdem vyzván, aby promluvil ve prospěch Podpůrné Jednoty ku mládeži súčastněné na sjezdu nedělních škol. Proslovy jiných bratří následovaly. Pod jejich dojmem se celá řada mladých členů do P. J. přidala.

Dosud si platili poslancové odborů svoje cestovní vydání buď sami, anebo jim ho platily odbory. Následek toho byl, že menší a vzdálenější odbory zůstávaly na sjezdu nezastoupeny. Proto bylo usnešeno, aby bylo cestovní vydání poslanců do sjezdu placeno z ústřední pokladny, do níž všichni členové přispívají \$1.00 ročně na **správní výlohy**. Novota tato měla blahodárný vliv na budoucí sjezdy. Zastoupení odborů bývalo od té chvíle už úplné, jednání živější a zájem o spolek každým rokem větší.

Byl dán návrh, aby byl zřízen v Pod. Jednotě tak zvaný nemocenský fond, ale byl položen na stůl. Někteří bratří poukazovali na nesnáze, které spravování a vydržování takového fondu způsobilo ve spolcích jiných. Též návrh, aby se v případě úmrtí následkem úrazu vyplácela dvojí úmrtní podpora, byl položen na stůl. Návrh, aby bylo aspoň na čas sníženo anebo odstraněno vstupné, byl opět — snad už po páté — poražen.

Volby byly na tomto sjezdu konány s velikou vážností. Byla volena celá Správní Rada znovu a to po způsobu předepsaném nově opravenými stanovami. Br. Vinc. Marek, br. Jno. P. Trlica a br. Ond. Jánek byli ponecháni ze Správní Rady staré, br. W. J. Baletka z Lott, br. far. J. Hegar a br. Ed. C. Šrámek ze Sealy byli jim přiděleni k ruce. Br. far. J. Hegar dostal úřad místopředsedy, ostatní úřady byly vráceny jejich prvním držitelům. Před ukončením sjezdu bylo proneseno několik hluboce pročitěných proslavů, z nichž všech dýchala opravdová láska k Podpůrné Jednotě a neoblomná vůle vzor mnohým překážkám a nepochopením pracovatí věrně dále k jejímu povznesení.

Na podzim r. 1922 měla Pod. Jednota dvě úmrtí, při nichž byla Správní Rada v nejistotě, komu právoplatně podporu vyplatiti. Proto byl tázán o radu p. soudce C. H. Černoský z Houston, a záležitost dle jeho rady vyřízena. Též poradil úředníkům, jak právoplatně vystavovati bondy, prohlédl charter, který shledal velmi dobrým, a poukázal na některé nedostatky stanov.

Osmnáctý sjezd byl konán v chrámu Páně v Dime Box 3. a 4. srpna 1924. Byl to první sjezd, který se konal úplně nezávisle od sjezdu Jednoty anebo některé jiné organizace v Jednotě. Proto započal případnými službami Božími, při nichž kázal br. far. J. Hegar na text Izaiáš 1:17: "Učte se dobře činiti." Před volbou sjezdových úředníků byl přijat návrh, aby se i tyto volby, které dosud byly konány zdvihnutím ruky, konaly hlasovacími lístky. Za heslo sjezdu byla zvolena slova: "Jedni druhých břemena neste a tak plňte zákon Kristův." Poslanci tímto heslem odpovídali, když byla jejich jména vyvolávána. Členům Správní Rady, kteří nejsou poslanci svého odboru, udělil sjezd pro budoucnost ta samá práva, která mají poslanci, ale přidělil jim pouze jeden hlas.

Poprvé v dějinách Jednoty přišla na sjezdu na přetřes otázka, nebylo-li by záhodno rozšířiti členství v Pod. Jednotě i na členy církví jiných a členy, kteří se k jiné církvi přidali, z Podp. Jednoty nevylučovati. Nebylo v té věci učiněno sice žádné usnesení, ale náhledy všech, kteří se debaty zúčastnili, se shodovaly v tom, aby byli přijímáni za členy pouze takoví, kteří jsou v řádném spojení s Bratrskou Jednotou, ale aby k vystoupení nebyl nucen žádný, kdo se zřejmě k jiné církvi nepřidal, třeba by formálně členem žádného sboru Jednoty už nebyl anebo býti nemohl.

Sjezdem zvolený výbor na opravu stanov podal zprávu, že nalezl stanovy následkem častého nesystematického měnění a opravování v takovém stavu, že by bylo záhodno celé stanovy znovu přepsati a přepracovati. Proto byl jmenovaný výbor požádán, aby za pomoci soudce Černoského, který byl zvolen zároveň za právního rádce Podpůrné Jednoty, do příštího sjezdu stanovy

úplně přepracoval a na sjezd přinesl úplně nový návrh a náčrtek. Výboru bylo poručeno, aby do stanov vtělil článek, že P. J. bude platiti 4 procenta úroků z peněz, které drží a v budoucnosti bude držeti pro nezletilé dědice.

Opět, snad po šesté už, byl přinesen na sjezd návrh, aby vstupné do Podpůrné Jednoty bylo sníženo, byl však po krátké debatě položen na stůl. Vážnějšího uvážení se dostalo návrhu, aby byla započata v celé Jednotě čilá akce k získávání nových členů. Zpráva generálního jednatele z těchto dnů ukazuje, že agitace tato přinesla své ovoce.

Otázka podporování nemocných byla vzata v úvahu a odkázána k rozřešení jednotlivým místním odborům. Odbory byly též požádány, aby se snažily zjistiti církevní příslušnost svých členů. Služné generálního jednatele bylo zvýšeno na \$125 a pokladníkovo na \$25. Povstáním byla vzdána čest památce zakladatelů P. J., br. far. A. Chlumského, dp. J. Jurena a všech dosud zemřelých členů. Br. Jos. Jánek z Mt. Calm při té příležitosti promluvil o začátcích P. J. a vykládal o událostech a okolnostech, které vedly k jejímu založení. Jako prvnímú místopředsedou a po 19 let činnému pracovníku, sjezd vzdal i br. Jánkovi poctu povstáním.

Do Správní Rady byli znovuzvoleni br. far. J. Hegar a br. W. J. Baletka a místo br. Ed. C. Šrámka ze Sealy byl zvolen br. far. F. H. Horák; úředníci zůstali ti samí.

Devatenáctý sjezd byl odbýván v chrámu Páně Česko-Mor. Bratří v Seaton 25. a 26. července 1926. Při sjezdových službách Božích kázal br. far. F. H. Horák. Mezi poslanci a úředníky byli tři zakládající členové, a sice br. Vinc Hejl z Taylor a br. Jos. Jánek z Mt. Calm, oba členové první Správní Rady, a br. Jno. P. Trlica, též dlouholetý člen Správní Rady a nyní už po 10 let její generální jednatel. Sjezd jim vzdal poctu povstáním a též i památce těch bratří a sester, kteří v minulém roce byli odvoláni v odplatu věčnou. Mezi nimi byl i br. Fr. J. Čuba z Harlingen, dříve z Taylor, člen výboru ku vypracování nových stanov, jemuž vypadlo z ruky veslo uprostřed této důležité práce. Předseda br. V. Marek zaujal místo úmrtím br. Čuby uprázdněné a pomohl výboru nově, důsledně stanovy vypracovati. Vedle něho byli na výboru tom br. far. J. Hegar a br. far. F. H. Horák.

Výbor přečetl všechny protokoly od založení Pod. Jednoty a do svého návrhu pojal všechny změny a všechna usnesení v nich zanešená. Návrh nových stanov byl pak článek po článku čten, probírán a dle potřeby opraven nebo doplněn. Na konec byly tyto nové stanovy přijaty a schváleny co celek.

Tento sjezd zavedl oznamování úmrtí odborům a roztroušeným členům poštovními lístky. Též poručil koupiti druhou ohnivzdornou pokladnu ku uchování starých spolkových listin a dokumentů. Ve Správní Radě a v úřednicích byla učiněna pouze ta změna, že br. W. J. Baletka převzal po br. far. J. Hegarovi místo místopředsedy, které od té chvíle nepřetržitě drží.

Na podzim r. 1926 utrpěla Podpůrná Jednota první větší finanční ztrátu, možno-li to vůbec ztrátou zváti. První Národní Banka v Granger, v níž Podpůrná Jednota měla uložený jeden úmrtní poplatek \$642.00, udělala úpadek. Za nějaký čas ale banka byla znovu otevřena a větší polovice tohoto obnosu byla vyplacena hotově (\$327.00) a za druhou polovici (315.00) dostala P. J. podíl v nové bance, který, tuším, byl později dobře zpeněžen.

Schůze Správní Rady, odbývaná v Husově Domě 14. března 1928, zavrhlá, pokud je to zaznamenáno, první přihlášku do Podpůrné Jednoty, protože lékař osobu žádající ku přijetí neodporučil. Se vzrůstem Podpůrné Jednoty bylo vždy více a více dbáno na to, aby přehlídka čekanců byla konána státem uznávaným lékařem, a po smrti dp. A. Chlumského v únoru 1919 a dp. J. Jurena v květnu 1921 bylo to už výhradním pravidlem.

Dvacátý sjezd se odbýval 1. a 2. července 1928 v chrámu Páně v Taylor. Při zahájení došel pozdravný kabelogram od br. far. F. H. Horáka z Prahy, který právě tehdy byl na cestách v Československu. Sjezd v Taylor opět zdůraznil dřívější stanovisko P. J., aby totiž záložní fond byl půjčován pouze na dobré pozemkové noty anebo byl ukládán ve vládních nebo státních dluhopisech (bonddech).

Právoplatně vystavený a dle zákona za správný uznaný "deed of trust" má být též považován za dobrou zákonitou záruku a Správní Rada má mít právo na takovou záruku spolkové peníze ukládati.

Ukládání záložního fondu v bondech Spojených Států činilo to nutným zřejmě vtělit do stanov to, co bylo jinak považováno za samozřejmé, že Správní Rada má právo peníze v U. S. bondech uložené též i vyzvednouti, protože vláda bez tohoto opatření bondy vyplatiti odepřela. Z toho je viděti, jak dobře jsou fondy P. J. uloženy.

Návrh, aby se sjezd P. J. odbýval jednou za čtyři (4) roky, byl velikou většinou hlasů položen na stůl. Též byl položen na stůl návrh, aby členové byli do Podpurné Jednoty přijímáni bez lékařské přehlídky. Návrh, aby byla Správní Rada, vlastně její úředníci, volena přímo poslanci, nebyl vůbec podporován. Ukázalo se, že takové usnesení by činilo nutným změnití státní výsadu či charter, a že už tak výhodné výsady by P. J. více nedostala. Z toho samého důvodu nebyl přijat návrh, aby byly do P. J. přijímány i dívky pod 16 let, ale byla vyslovena naděje, že bude někdy v budoucnosti možno zřídití v rámci Jednoty zvláštní dětský odbor. Podporování členů v nemoci, jehož zavedení někteří poslanci doporučovali, bylo ponecháno opět místním odborům samým. Na doporučení br. far. J. Hegara povolil sjezd — poprvé a od té doby, tuším, každoročně — jedno školné či scholarship pro studující češtiny na státní universitě v Austin, Texas.

Do Správní Rady znovuzvolen byl br. W. J. Baletka a místo br. far. F. H. Horáka a br. far. Jos. Hegara zvoleni byli br. E. E. Křenek z Dime Box a br. H. H. Hejl z Temple. Br. Vinc Marek z Dime Box se vzdával úřadu předsedy a členství ve Správní Radě, ale jeho resignace nebyla sjezdem přijata. Byl znovuzvolen předsedou a sjezd mu vyslovil plnou důvěru. Též ostatním úředníkům bylo vysloveno uznání za jejich práci a br. gen. jednatelem zvýšeno služné ze \$125.00 na 150.00.

Jelikož na sjezdu v roce 1930 měla Podpurná Jednota slaviti 25leté jubileum svého trvání, Správní Rada se usnesla učiniti všeobecný nápor či kampaň na získání nových členů, aby jich na sjezdu na West mohla už mítí P. J. celý tisíc. Každý odbor byl požádán, aby získal jistý počet nových členů. Některé odbory získaly ještě více než jim bylo určeno, jelikož ale jiné odbory svou povinnost v tom ohledu neučinily, jubileum nebylo oslaveno plným číslem. Musili jsme se spokojiti pouze s 921 členy.

Jedenadvacátý, jubilejní sjezd byl odbýván v chrámu Páně ve West 6. a 7. července 1930. Byly to radostné a pohnuté chvíle. Br. far. F. H. Horák měl sjezdové kázání, které v kratším výtahu bude nalezeno na jiném místě, a br. far. J. Hegar promluvil případně o Mistru Janu Husovi, jehož památka na tento den připadala. Br. far. J. Bartoň, t. č. předseda Jednoty, blahopřál Podpurné Jednotě jménem církve k tomuto významnému dni a ku všem jejím dosavadním úspěchům. Ve svém proslovu se též zmínil o Bratrské, nám příbuzné církvi na severu. Mají prý skoro všecko, co by církev mítí měla a mohla, ale spolku podobného Podpurné Jednotě nemají. S velikým zájmem prý poslouchali jeho vypravování o ní a o její práci.

V den sjezdu měla P. J. 921 členů ve 22 odborech, z nichž dvacet bylo na sjezdu zastoupeno. Všeho majetku měla \$15,604.48.

Odstupující členové Správní Rady, br. Vinc Marek, br. Jno. P. Trlica a br. Ondřej Jánek, byli znovuzvoleni a vráćeni do svých úřadů. Br. far. F. H. Horák během voleb promluvil o zásluhách starých úředníků o Pod. Jednotu. Br. Jos. Jánek navrhol, aby jim bylo dáno uznání ve formě nějakého daru. Br. Jno. P. Trlicovi, který byl jednatelem už od r. 1914, bylo v uznání zvýšeno služné ze \$150 na \$175, a za každé úmrtí \$10 zvlášť, a když br. Vinc Marek peněžitý dar přijati odepřel, zvolen byl výbor, který by pro něj případný dar zakoupil. Výbor koupil br. V. Markovi zlaté hodinky. Pokladníkovi br. O. Jánkovi byla jeho odměna zvýšena z \$25 na \$35.

Ku konci bylo ještě usneseno, aby byl vydán na oslavu tohoto jubilea vhodný památník, který by obsahoval kratší popsání založení Podpurné Jednoty, její postupný vývoj, výtah z výročních zpráv generálního jednatele, výtah z kázání na jubilejním sjezdu proneseného a vyhlídky Jednoty do budoucnosti. Dvacet pět roků bylo štěstěně dovršeno. Hospodine, žehnej dále po mnohá, mnohá ještě léta!

Hegar.

Statistika Podpůrné Jednoty

od jejího založení dne 15. srpna 1905, do 25letého Jubilea dne 6. července 1930.

Upravil Jno. P. Trlica, gen. jednatel, Granger, Texas.

A.—Přehled výročních zpráv.

	Členů nově přijato						Čistého jmění z předšlého roku	Nový přírůstek do hotovosti	Čistého jmění na konci roku při sjezdu.
	Vystoupilo	Vyloučeno	Zemřelo	Celkem ubylo	Členů zbylo na konci roku při sjezdu				
P. J. Č. M. B. založena 15. srpna, 1905	30	0	0	0	30	00	187.80	187.80	
6. července, 1906	36	0	0	0	66	187.80	47.90	235.70	
5. července, 1907	23	0	0	0	89	235.70	14.06	249.76	
5. července, 1908	9	1	0	0	1	97	249.76	133.55	
5. července, 1909	25	2	0	0	2	120	383.31	146.69	
5. července, 1910	13	2	0	1	3	130	530.00	192.00	
5. července, 1911	46	0	0	1	1	175	722.00	158.20	
5. července, 1912	82	6	0	1	7	250	880.20	119.80	
16. července, 1913	100	0	0	0	0	350	1,000.00	350.00	
7. července, 1914	2	0	1	3	4	348	1,350.00	400.00	
5. července, 1915	23	4	1	1	6	365	1,750.00	776.10	
5. července, 1916	13	0	2	0	2	376	2,526.10	485.85	
6. července, 1917	7	5	4	1	10	373	3,011.95	483.66	
5. července, 1918	11	8	2	5	15	369	3,495.61	530.05	
5. července, 1919	45	4	3	3	10	404	4,025.66	305.60	
5. července, 1920	23	1	0	2	3	424	4,331.26	735.11	
5. července, 1921-1922	113	3	3	6	12	525	5,066.37	1,129.76	
3. srpna, 1923-1924	52	8	1	5	14	563	6,196.13	2,540.59	
25. července, 1925-1926	67	2	0	4	6	624	8,736.72	2,216.93	
1. července, 1927-1928	102	2	0	2	4	722	10,436.28	1,189.27	
6. července, 1929-1930	207	1	3	4	8	921	11,625.55	1,216.93	
	1029	49	20	39	108	921			

Celkem členů přijato	Celkem vystoupilo	Celkem vyloučeno	Celkem zemřelo	Celkem ubylo	Celkem zbylo	
						6. července, 1930 čistého jmění: \$13,842.48
						Kromě toho P. J. opa- trovala pro nedospě- lé dědice .....\$ 841.00
						a jeden úmrtní po- platek složen do předu .....\$ 921.00
						Majetku celkem \$15,604.48

B.—Seznam zemřelých členů.

Číslo úmrtí	Jméno člena	Jméno odboru	Den, měsíc a rok úmrtí	Příčina úmrtí	Jak dlouho patřil do P. J. Č. M. B.	Kolik celkem zaplatil na poplatcích	Podporu obdržel
1.	Frank Nedbálek,	Shiner,	3. ledna 1910.	úraz,	3 roky	\$ 8.00	\$106.00
2.	August Hurta,	Taylor,	25. června 1911.	na souchotě,	3 roky	\$ 4.00	\$131.00
3.	Pí. Frant. Širočka,	Taylor,	11. dubna 1912.	nemoc ledvin,	3 roky	\$ 5.30	\$162.00
4.	Pí. Anna Wentrček,	Granger,	22. července 1914.	nemoc jater,	7 roků	\$14.70	\$347.00
5.	Pí. Rosie Škrla,	West,	14. října 1914.	oběsila se,	1 rok	\$ 2.00	\$353.00
6.	Pí. Rosie Hejl,	Taylor,	4. prosince 1914.	rakovina,	9 roků	\$23.40	\$352.00
7.	Pí. Emilie Jánek,	West,	1915.		10 roků	\$16.00	\$348.00
8.	Pí. Frant. Janiška,	Granger,	11. července 1917.	zastřelila se,	4 roky	\$ 8.00	\$377.00
9.	Jos. J. Šebesta,	Šebesta,	9. ledna 1918.	rakovina,	12 roků	\$22.70	\$378.00
10.	Frank Lukša,	Šebesta,	1. října 1918.	zápal plic,	4 roky	\$14.40	\$382.00
11.	J. R. Schiller,	West,	21. října 1918.	zápal plic,	13 roků	\$30.30	\$381.00
12.	Tomáš Blaha,	West,	19. listopadu 1918.	zápal plic,	6 roků	\$25.50	\$380.00
13.	Josef Horák,	West,	5. prosince 1918.	zápal plic,	8 roků	\$19.00	\$375.00
14.	Jos. W. Ječmenek,	Fayetteville,	26. ledna 1919.	zápal plic,	9 roků	\$21.00	\$372.00
15.	Dp. A. Chlumský,	Granger,	1. února 1919.	srdeční vada,	14 roků	\$45.50	\$371.00
16.	Frank B. Štefka,	Granger,	2. dubna 1919.	zápal plic,	9 roků	\$25.00	\$369.00
17.	Pí. Amalie Škopik,	Dime Box,	15. února 1920.		6 roků	\$22.40	\$372.00
18.	Pí. Anna Mogonye,	Taylor,	21. března 1920.	zápal plic,	2 měs.	\$ 5.60	\$370.00
19.	Karel C. Fojt,	Šebesta,	12. ledna 1921.	zastřelil se,	1 rok	\$ 4.30	\$448.00
20.	Pí. Frant. Hut'ka,	Ocker,	28. ledna 1921.	nemoc ledvin,	1 rok	\$ 5.40	\$444.00
21.	Dp. Jindřich Juren,	Fayetteville,	2. května 1921.	operace v krku,	16 roků	\$56.50	\$474.00
22.	Josef Kučera,	Ennis,	24. července 1922.	vodnatelnost,	17 roků	\$45.40	\$525.00
23.	Josef Hurta,	Taylor,	17. listopadu 1922.	souchotě,	15 roků	\$41.30	\$544.00
24.	John Škrla,	Ocker,	21. prosince 1922.	zastřelil se,	8 roků	\$31.00	\$543.00
25.	Frank Martinets,	Granger,	15. května 1923.	zeslabení nervů	16 roků	\$42.00	\$550.00
26.	Pí. Frant. Machu,	Taylor,	1. října 1923.	krvotok,	10 roků	\$36.30	\$548.00
27.	Henry J. Mareš,	Nelsonville,	3. května 1924.	zápal mozku,	2 roky	\$10.00	\$558.00
28.	John Štefka,	Nový Tabor,	29. května 1924.	při operaci,	4 roky	\$21.00	\$556.00
29.	Sl. Terezie Schiller,	Sealy,	12. června 1924.	chudokrevnost,	2 roky	\$ 9.00	\$555.00
30.	John R. Trčálek,	Nový Tabor,	18. září 1925.	otrava krve,	19 let	\$47.00	\$607.00
31.	F. E. Tichavský,	Shiner,	7. listopadu 1925.	vodnatelnost,	19 let	\$58.20	\$609.00
32.	Pí. Johana J. Batla,	Fayetteville,	28. dubna 1926.	nemoc ledvin,	10 let	\$56.50	\$618.00
33.	Pí. Rosie Štefka,	Granger,	8. června 1926.	krvotok,	13 let	\$52.00	\$620.00
34.	Frank Čuba,	Taylor,	3. května 1927.	slepé střevo,	15 let	\$50.10	\$655.00
35.	Frank Štefka,	Temple,	16. prosince 1927.	srdeční vada,	21 let	\$71.50	\$686.00
36.	John J. Řeppa,	Granger,	27. srpna 1929.	rakovina,	24 let	\$69.20	\$780.00
37.	Willie F. Dušek,	Taylor,	16. února 1930.	mrtvice,	23 let	\$74.70	\$797.00
38.	Pí. Aloisie Tupý,	Ennis,	18. dubna 1930.	na souchotě,	22 let	\$59.00	\$841.00
39.	Pí. Anna Vojtek,	Fayetteville,	2. června 1930.	při operaci,	12 let	\$39.00	\$859.00

Výtah z kázání

předneseného dp. F. H. Horákem na 25 letém Jubileum
Podpůrné Jednoty Česko-Moravských Bratří v Severní Americe
dne 5. července 1930, ve West, Texas.

“Obětuj Bohu obět' chvály a plň nejvyššímu své sliby a vzývej mne v den soužení a vytrhnu tě a ty mne budeš slaviti.” Žalm 50:1-2.

Křest'an má na každou důležitou událost patřiti ve světle Slova Božího. Mezi takové události jistě se musí počítati u jednotlivce jeho narozeniny, křest, konfirmace, den manželského slibu, úspěch, nemoc, soužení a smrt. Pod vlivem Slova Božího jejich význam je vždy správněji ozářen a pochopen. To však platí nejen v případě jednotlivého křest'ana, nýbrž i v případě křest'anského tělesa, jakým jest naše milá Podpůrná Jednota. Byla založena před 25ti lety, dne 15. srpna 1905, u příležitosti 3ho sjezdu Ev. Jed. Č. M. Bratří v Shiner, Texas, a dnes slaví svoje dvacetipětileté narozeniny.

Při této naší 25ti leté oslavě trvání Podpůrné Jednoty popatřme ve světle našeho textu na jeho troje napomenutí: I. Obětuj Bohu obět' chvály; II. Plň Nejvyššímu své sliby a III. Vzývej Mne v den soužení.

I.

Drazí v Pánu, my máme dnes co spolek mnoho příčin býti Bohu vděčnými. Hmotně nám Pán velmi pčehnal. Z hloučku jen 30 členů a z fondu jen \$187.80 o prvním sjezdu máme dnes členů 921 a majetku \$15,604.48. Odborů máme dnes již 23. Od založení naší Jednoty nemusel ani ten nejstarší člen ještě dáti ani \$100.00 ku krytí veškerých svých členských povinností. Ze všeho našeho členstva povolal si Pán pouze 39 bratří a sester, jejichž jména tuto v uctivé vzpomínce uvádíme: Frank Nedbálek, August Hurta, pí. F. Širočka, pí. Anna Wentrček, pí. Rosie Škrļa, pí. Rosie Hejl, pí. Emilie Jánek, pí. Fr. Janiška, Jos. J. Šebesta, Frank Lukša, J. R. Schiller, Tomáš Bláha, Jos. Horák, Jos. W. Ječmenek, dp. A. Chlumský, Frank B. Štefka, pí. Amalie Škopík,

Jubileum 25letého trvání Podpůrné Jednoty Česko-Moravských Bratří v Severní Americe.

Úředníci Správní Rady a poslanci jedenaadvacátého (21ho.) Jubilejního Sjezdu, odbyvaného dne 6. července 1930 ve West, Texas.

První rada sedící od levé strany: — John Jančík, Caldwell; Dp. F. H. Horák, Caldwell; H. H. Hojl, Temple, člen Správní Rady; Andrew Jánek, Rosebud; Ed. E. Křenc, člen Správní Rady, Dime Box; Jno. P. Trlica, generální jednatel, Granger; Wm. J. Baletka, místopředseda, Rosebud; Ed. E. Křenc, člen Správní Rady, Dime Box; Dp. F. J. Kostohryz, West; Joe Jánek, Mt. Calm, Texas.

Druhá rada stojící od levé strany: — Julius S. Sobesta, Sebesta; Charlie Su rovík, Wesley; Willie D. Kamas, Nelsonville; Tom Laža, Shiner; Tom Víték, Rosebud; John H. Kovář, Seaton; John Hegzar, West; Hy. Němec, Alief; Ed. J. Marek, Ocker.

Třetí rada od levé strany: — Daniel Juren, Fayetteville; Chas. R. Hříbek, Smithville; Frank R. Chupík, Rosenberg; F. L. Huňka, Holland; F. G. Mrnušík, Nový Tábor; John J. Bobalik, Ennis a Anton Michalík, Taylor.

pí. Anna Mogonye, Karel C. Fojt, pí. Fr. Hut'ka, dp. Jind. Juren, Jos. Kučera, Jos. Hurta, John Škrla, Fr. Martinets, pí. Fr. Machů, Henry J. Maresh, Jan Štefka, sl. Ter. Schiller, Jan L. Trčálek, F. E. Tichavský, pí. Johana J. Batla, pí. Rosie Štefka, Frank Čuba, Frank Štefka, Jan J. Řepa, Wm. Dušek, pí. Aloisie Tupý a pí. Anna Wojtek.

Bůh nám požehnal nejen hmotně, ale s Jeho pomocí prospíváme i duchovně. Láska a duch podpory proniká naším tělesem. V jednotlivých našich odborech v případech nemocí a finančních nesnázích jeví se praktická, křesťanská a vzájemná výpomoc. Zákon Kristův: "Jedni druhých břemena neste", se mezi bratřími a sestrami čím dále tím více uplatňuje. Naše členy nepodpírá pouze chladný dolar, ale také hřející láska.

Pán nám požehnal také i na znamenitých vůdcích. Dnes zvláště vzpomínáme toho hrdinného buditele našeho evanjelického lidu v Texasu, toho obětavého a prozíravého zakladatele naší Podpůrné Jednoty, zesnulého dp. A. Chlumského, kterému tuto patří čest za jeho blahodárnou myšlenku, založiti Podpůrnou Jednotu a za její odvážné provedení. Rovněž vzpomínáme tuto zesnulého dp. Jind. Jurena, jeho kolegu a spolupracovníka, který rovněž do konce svého života pro Podp. Jednotu věrně pracoval a členy pro ni při každé příležitosti získával. Tito milí bratři duchovní by však nebyli mnoho zřídili nebýti těch snaživých našich bratří úředníků, těch věrných bratří a sester naší Bratrské Církev, těch našich oddaných rodin, těch našich pozdějších schopných úředníků a vůbec všech našich milých spolupracovníků, kterých tuto z vděčnosti za jejich služby Jednotě prokázané vzpomínáme a Bohu za ně děkujeme.

Ve světě plném změn a proměn Podpůrná Jednota tu stojí již přes 25 let. Kde dříve naši bratři a sestry stáli takřka osamoceni v případech nemocí a smrti, dnes stojí tu při nich houf bratří a sester se srdci naplněnými podporou, láskou a bratrstvím, kteří ta jejich břemena společně ulehčují. Ve světle těchto milostí poslechněme napomenutí žalmistova v našem textu vysloveného a obětujme ze všeho tcho Bohu obět' chvály. Ale děkujme Bohu v duchu pokory, neb bez ducha pokory jest pravé díkůčinění nemožné. Rceme s Jakobem; "Menší jsem všeho milosrdenství a vší pravdy." Uvažme, že nic nemáme, ježto bychom nevzali dříve z ruky Boží. "Ont' jest zajisté Bůh náš, a my jsme lid pastvy jeho, a stádo rukou jeho." Děkujme Bohu s veselím. Vědomí, že nejsme všech těch dobrodiní hodni, by mělo naši radost zvětšovati a ku větší službě a práci a ku větším obětím nás ponoukati a povzbuzovati.

II.

“Plňme Nejvyššímu také své sliby”, bud’me tím, čím býti máme a čím náš dobrý Bůh chce, abychom v tomto zlém světě též byli.

Kdo jest členem Podpůrné Jednoty, má býti také členem i naší Bratrské Církve, a proto se od něho očekává, že jest i křest’anem. Jako takoví jsme jistě již Nejvyššímu mnohý slib složili. Učinili jsme tak snad při křtu svém, aneb při křtu našich dětí, při našem se spojení s církví skrze konfirmaci, aneb skrze své veřejné vyznání víry, při sv. Večeři Páně, aneb při smrti našich milých zesnulých. Jak pak plníme tyto naše sliby Pánu dané? Ó, jak někteří z nás jsme nevěrní! Světačíme ještě mnozí. Mnoho nás táhne za jedno jho s nevěřícími. Jsme potomci Husa a Jednoty Bratrské, ale nevěrní. Osmělujeme se tuto veřejně říci, že jsou už i mezi naším členstvem někteří, kteří udržují svazky s naší církví a s naší Podpůrnou Jednotou jenom k vůli tomu zlatému již tisíci. Připomeňme si, že účelem Podpůrné Jednoty není jen *článek 2.* Odstavec 1., ale také i odstavec 2. a 3., t. j. pečovatí nejen o tělo, ale i o duši.

Padněme na kolena, činnme pokání a prosme Pána slovy žalmistovými: “Nevcházej v soud se služebníkem svým, neboť by nebyl spravedliv před tebou žádný živý.” Vzpochme se k činům. Sliby jednou Pánu složené dosud platí. Obnovme je a to ještě dnes. Dnes jest důležitý bod v historii Podpůrné Jednoty. At’ jest to začátek velikých věcí. “Jen v před,” budiž naším heslem, a slova tohoto verše at’ jsou nám v našich snahách povzbuzením:

Pracuj, neb noc přichází,
Pracuj když jasný den,
Pracuj, neb čas uchází,
Opatruj ho jen,
Necht’ chvilka ti neschází.
Máš z ní zodpovědnost,
Pracuj, neb noc přichází,
Když jest práce dost.

III.

Na dráze životní státi nemůžeme. Proud žití nás nese nezadržitelně dále. Za chvíli půjdeme už do té druhé pětadvacítky. Co nám ona přinese, neví z nás žádný. Budoucnost jest před námi zahalena neproniknutelnou mlhou. Kdo zde ještě budeme

za 25 let? Jaká bude Podpůrná Jednota potom? Aneb, co pak nás každého v ní čeká? Snad úspěch, radost, dlouhý život, aneb soužení, boje, nesnáze a smrt? Milí bratři a sestry, kam se máme obrátiti jako dítky nebeského Otce, kdyžby snad i soužení přišlo? Ku komu se máme utíkat i pomoc? Napomenutí Páně zní: "Vzývej mne v den soužení" Pamatujme, že Jednota Podpůrná není vše. Ten houf spolubratří a sester v nemoci a při smrti znamená sice mnoho, jako též i ten tisíc pro ty naše pozůstalé jest dosti dobrá pomoc, ale to vše nestačí. Pamatujme, milí, na naši duši, na ten věčný poklad, na naše spasení. Ať přijde, co přijde, rcemež s Davidem: "Bůh jest naše útočiště i síla a pomoc v soužení vždycky hotová." "Bůh jest mocen a také ochoten nám pomoci, ale my musíme k němu o pomoc napřed volati a to opravdu a u víře tak jako dítky ku svému otci volají.

Bůh nás také jistě vyslyší. Ku konci našeho textu praví žalmita: "A vytrhnu tě, a ty mne budeš slaviti." O, jaké to radostné zaslíbení! "Vytrhnu tě". Splácejme milí, svoje poplatky, aby naši milí netrpěli, až nás zde nebude, ale nezapomínejme na svého Pána a Spasitele Ježíše Krista, který za nás splatil vše, abychom my nemuseli věčně trpěti od břemen našich hříchů, ale abychom mohli dojíti spasení duší svých.

Který jednotlivec, aneb které společné těleso takto Pána svého poznalo, musí s radostí ve světle Slova Božího také Pána svého slaviti. Uznávajíce a vyznávajíce, že až potud nám pomáhal Hospodin a že Jeho milost nás přenesla přes prvních 25 let našeho spolkového života, děkujeme mu vroucně z hloubí svých srdcí zpívajíce:

"Nuž Bohu děkujeme
Ústy i srdci svými,
Kterýž každodenně
Nám i všem dobře činí;
Kterýž od života
Matek našich s námi
Byl, i ještě po dnes
Drží stráž nad námi.—Amen.

Pohled do budoucnosti Podpůrné Jednoty Česko-Moravských Bratří v Severní Americe.

Upravil dp. A. Motyčka, Bellville, Texas.

Při vzpomínce pětadvacetiletého trvání Podpůrné Jednoty Česko-Moravských Bratří v Severní Americe, přirozeně se pozastavují její členové v zamyšlení a uvažování o tomto oddílu dějin tohoto sice nevelikého, ale přece významného tělesa církevního. Pětadvacet let v moři věků je ovšem nepatrným jen oddílem časovým. Ale podle měřítka našeho žití a snažení znamená to čtvrt století. A sto let v dějinách lidského trvání a úsilí je velikým časovým oddílem a stupňuje se zvláště v dobách přítomných velikými a rychle za sebou následujícími proměnami, které zdůrazňují význam oddílu pětadvaceti let. Právě letos slavíme stopadesáté výročí vyhlášení tolerančního patentu. Je to šest takových pětadvaceti letých oddílů a jaký to téměř neuvěřitelný rozdíl v porovnání s dobou předtoleranční! Jaké to změny v poměrech náboženských i v každém jiném ohledu! Ztroskotaly se nejen trůny, ale i staleté řády, domněle nerozbornými se zdající, byly zrceny! Ano, úžasné jsou to na všech stranách proměny jen během tohoto posledního čtvrtstoletí!

Jet' tedy přirozené, že naše Podpůrná Jednota Česko-Moravských Bratří považuje za vhodné vážně se zamyslet při dovršení pětadvacetiletého svého trvání. — Naskytují se v duchu tři pohledy. První se nese k minulosti. Ku skrovným těm začátkům. Vždyť začínala také jen jako z nepatrného seménka horčičného. Vyžadovala se k takovému kroku nemalá odvaha. Všude v tu dobu se pěstoval nemalý spolkový ruch, jemuž lichotily veliké číslice členství. Kdo se bude zajímat o takové nepatrné sdružení, když stávají spolková tělesa mohutná, plná ruchu, s číselnými slibnostmi vábíci! Našli se však ti, kteří měli důvěru v posvátný účel a úkol Podpůrné této Jednoty a měli dosti odvahy, aby nepohrdali dnem jejích malých začátků, a pracovali v naději na jejím vybudování. Číslice a jiná data předcházející, která se vztahují na dobu dosavadního jejího trvání, jsou nanejvýš povzbuzující. Dobré dílo, které Podpůrná Jednota vykonal, jistě jí slouží ku cti a ku povzbuzení.

Druhý pohled platí přítomnosti. Je to pohled nemálo uspokojující. Jednota dosáhla slušného počtu členů. Jednota nejen značně vzrostla, ale její vzrůst se každoročně stupňuje. Dnes je daleko lepší pochopení pro ní a pro úkol, který si předsevzala, než v letech jejího začátku. Její členové mají dnes makavé příčiny, které je povzbuzují k radosti nad stavem, rozkvětem a prospíváním jejím. A proto i ten třetí pohled, pohled do budoucnosti, právem smí býti utěšený a naděje plný. — Je sice vážnou skutečností, že naše naděje do budoucnosti zde v této časnosti musí se ve všem mírniti a jsou vždy obmezeny tím významným činitelem, totiž, neznámých proměn a poměrů. Takové neznámé a netušené poměry, když nadejdou, mohou podniku bud' velmi dobře sloužiti, anebo také jeho zdárnému rozvoji těžce překážeti. My ovšem také nevíme, co pro rozkvět anebo proti němu v případě naší Podpůrné Jednoty je v budoucnosti schováno. Přece však s nemalým ujištěním předpokládáme její slibný rozvoj a vzrůst, a to z následujících důvodů:—

1. Jeden z důvodů zdárního prospívání Jednoty v budoucnosti vidíme v její pozvolném, ale zdravém vzrůstu. Tak mnohé vzácné věci, které z nepatrných začátků povstaly a pozvolna se rozvíjely, byly právě z počtu těch, jimž přináležela budoucnost. Samo království Boží Spasitelem Ježíšem Kristem založené, tak povstalo a také se zdárně, třebaže pozvolna, rozvíjelo. Tráva, která dnes je a zítra zmařena bývá, je prudkého vzniku a rychlého vzrůstu, ale také náhlého zániku. Mohutní, naproti tomu, stromové z malého, ale zdravého jádra vznikají, pozvolna avšak k trvanlivé síle a dlouhověkosti spějí.

2. Obmezené členství je slibným činitelem budoucího vzrůstu. Požadavek, že členství Podpůrné Jednoty naší je určité obmezeno členstvím v církvi Evangelické Jednoty Česko-Moravských Bratří, mohl by se zdáti nepříznivým jejímu vzrůstu vůbec a také i trvale pro další budoucnost. Naopak. Pozorné uvážení tohoto požadavku nepřivádí k závěrku, že hlavním činitelem sloužícím ku rozkvětu Podpůrné Jednoty, anebo jakékoli sdružené společnosti vůbec, je početnost členů. Zajisté hlavní otázkou je a musí vždy býti, ne kolik je členů, ale jací jsou ti členové? Jet' to vždy vzorná jakost členů, která zajišťuje zdárný rozkvět každého sdružení lidského a tak také nepochybně i budoucí rozkvět Jednoty. Ohrožením zdaru budoucnosti at' národa, at' skupin jeho, at' sdružení lidských, jsou vždy nepraví členové. I tu platí: "Z tebe zhouba Izraeli"! Když naše Jednota určité obmezila své členství, a to podmínkou náboženskou, tedy si právě tím položila dobrý základ pro

svůj zdárný rozvoj v budoucnosti. Náboženská výchova a náboženský vliv dodávají hodnoty a ceny způsobu lidského života a není žádné pochybnosti, že křesťanským náboženstvím osvícený člen spolku je lepším členem než člověk, který náboženskou stránku života svého zanedbává. Je skutečností, že v jakémkoli oboru lidského života toto platí. Středný život nábožensky založeného člověka, je rozhodně lepším risikem pojištění nežli život nijakým vlivem náboženským neukázněný. Platí i tu biblický výrok: "Pobožnost ke všemu jest užitečná, a má i *nynějšího i budoucího života* zaslíbení." Podmínka členství naší Podpůrné Jednoty, která na první pohled by se zdála klásti překážku budoucímu jejímu rozkvětu, vlastně tomuto bude vydatně napomáhati.

3. Početná nevelikost, kterou se i v budoucnosti do značné míry Podpůrná Jednota vyznačovati bude, jest slibným činitelem jejího prospívání a větší možnost zdravého vzrůstu. Přílišná velikost spolková není vždycky výhodou. Takové větší těleso stává se neovladatelným. A právě tím často předsevzatý dobrý cíl se se zřetele ztrácí. Utvoří se větší skupiny se svými zvláštními odlišnými plány a zavádí se všelijaké nové změny od původního cíle odbočující. Nejednou přiznávají členové podpůrných Jednot, že kdyby byli o proměnách, které později nadešly, hned při začátku věděli, nebyli by se členy stali.

Naší Podpůrné Jednotě, i když značně vzroste početně, nehrozí takové překážky. Vždy pro svou početnost zůstane ovladatelnou a nelehko zabočí na nové nebezpečné cesty.

4. Jiným slibným činitelem budoucího rozkvětu je její mocné pojítka členství. Je v pravdě bratrskou v nejpodstatnějších zájmech. Bratrství v různých Jednotách povstává a vyrůstá teprve, až se někdo členem stal. Jsou to pak také rozmanité příčiny a pohnůtky, které vedou členy k tomu, aby se za bratry považovali. Tuze často jsou to jen hmotné ohledy, které tu převládají, a na prvním místě sblížují členy. V případě naší Podpůrné Jednoty ti, kteří se v ní setkávají jako bratří, již předem v církvi Bratrské bratřími byli. Příbuznost jejich tedy už napřed na vzácném základě je zbudována. Stojí si naproti sobě v přízni duchovní; poji je jedna víra, jedno vyznání, jeden cíl, jsou děti jednoho Otce nebeského. Podpůrná Jednota jim dává příležitost k praktickému uplatnění již dříve stávající přízně. Oni budou ochotni poskytnouti hmotnou podporu jeden druhému nejen v duchu obchodní vzájemnosti, ale i z bratrské lásky jako svým bratřím a sestřám u víře. Takový základ bratrství je vzácným zaručitelem rozkvětu v budoucnosti.

5. Byla to zvláštní potřeba, která vyvolala k životu naši Podpůrnou Jednotu. Podpůrné spolky jiné měly při sobě nedostatky a způsoby, které ku pěstování života náboženského kladly a dosud kladou nemilé překážky. Vyžadují si neděle ku pěstování spolkového života a často vzbuzují dojem, že toto pěstování spolkového života je nahrazením náboženství. Holdují zábavám a to v takové veliké míře, že se mládež učí na tyto zvykati, a tímto zvykem se vychovává k marnotratnosti, čehož skutečnost nelze upírat. Útlé dítky bývají do tohoto víru vtrženy, a tak se pěstuje touha po takovýchto věcech, v nichžto, zvyknuv si tak záhy člověk, bude v nich trvati až do svého skonu. Společnost takovýchto zábav bývá směsicí všech možných odrud charakteru, nejen členstvem tak složená, ale dvěře se otvírají každému, kdo zaplatí, takže není ani jinak možné, než že mládež, v takovýchto poměrech často se ocit'ující, propadá mravní zkáze. Co dobrý vliv rodiny, školy a církve pracně a trpělivě buduje, takové zhoubné vlivy zmíněných obyčejův boří a ničí.

Prozíraví přátelé českobratrského lidu a zvláště českobratrské mládeže, toužíce po povznesení společnosti lidské, viděli tu velikou potřebu čeliti těmto neblahým vlivům, a proto založili Podpůrnou Jednotu, která by byla těchto temných stránek prosta. Tato potřeba se stupňuje každým dnem a v budoucnosti ještě mocněji bude volati po spolku, který by rozmáhajícím se zlozvykům pevnou kladl hráz.

6. Věříme, že naše *Bratrská církev* poroste. Poroste nejen početně, ale i v dokonalejším poznání pravdy; poroste v lepším pochopení vysokého a vznešeného cíle svých snah; poroste v pěstování lepšího a dokonalejšího života křesťanského. Tím také se bude stupňovati lepší pochopení účelu a cíle, za kterýmž se nese naše Podpůrná Jednota. To zajisté bude napomáhati jejímu vzrůstu v budoucnosti. Dnes je to v případě mnohých náboženská vlašnost a nevypělost, které je jakýkoliv podpůrný spolek tak dobrým jako podpůrný spolek vlastní církve.

7. Naše Podpůrná Jednota v důvěře hledí budoucnosti vstříc, protože mnozí její členové se za její zdar a rozkvet modlí i na dále se modliti budou. Každý věřící člověk je přesvědčen, že je marné lidské namáhání bez Božího požehnání. "Nebude-li Hospodin stavěti domu, nadarmo usilují ti, kteříž stavějí jej." (Žalm 127,1.) Lidé mohou bez Boha na chvíli budovati okázalé a domněle veliké, snad téměř nebetyčné věci, ale na konec přece jen, jako ti babylonští stavitelé, propadají v zmatku. Podpůrná Jednota doufá v Boha, a proto v dobré naději hledí budoucnosti vstříc, nebo, "dobře staví, kdo zná a ví, jak má v Boha doufati."